

மலையாள இலக்கண உருவாக்கத்தில் தொல்காப்பியம்

ந.மனோகரன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை & ஆய்வுமையம்

அரசுக் கல்லூரி, சித்தூர்

மலையாளம் எனும் சொல் மொழியைக் குறிப்பதில்லை. மலை + ஆழம்/ மலை+ அளம் என நிலப் பகுதியை குறித்த பழந்தமிழ்ச் சொல் பின்னர் அப் பகுதி மக்களின் பேச்சு வழக்கைக் குறிக்கும் சொல்லாக மாறியது. 14 ஆம் நூற்றாண்டில் லீலாதிலகம் இம் மொழியைக் கேரளபாஷா என அழைத்தது. அதற்கு முன் அது சேரத்தமிழாக இருந்தது. அக்காலத்தில் அதை 'மலையாளம்' எனவும் அழைத்துள்ளனர் 'மலையாள மொழி' என்ற சொல்லாக்கத்தின் மூலம் அதை ஒரு மொழியின் பெயராக முதன்முதலில் அடையாளப்படுத்தியவர் எல்லிஸ் துரை. இன்று மலையாளம் என்பதே மொழியைக் குறிக்கும் சொல்லாக வழங்கிவருகின்றது என்றாலும் அச் சொல் மொழியைக் குறிப்பதில்லை. "மலையாளமொழி" எனும் சொல்லையே மொழியைக் குறிக்க பொருத்தமாக பயன்படுத்த வேண்டும் எனப் பேராசிரியர்களும் ஆய்வாளர்களும் நெறிப்படுத்துவதுண்டு.

1. மலையாளம் - மொழித் தோற்றக் கொள்கைகள்

மலையாள மொழியின் தோற்றத்தைக் குறித்து அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்து மாறுபாடுகள் உள்ளன. அக் கருத்துக்களை நான்கு வகையாக காணலாம். தமிழின் தாக்கங்கள் சமற்கிருத்தின் செல்வாக்கு கலப்பு இவற்றோடு மலையாளத்திற்கே உரிய தனித்துவப் பண்புகளை இவற்றை முன்னிறுத்தி மலையாளத்தின் தோற்றத்தை அறிஞர்கள் கூறி வந்துள்ளனர். மலையாளம் சமற்கிருத்திலிருந்து உருவாகி வளர்ந்த மொழி எனும் கொள்கையை விதைத்தவர் கோவுண்ணி நெடுங்ஙாடி ஆவார். கேரள கௌமுதி/ 1878 என்ற நூலில் சமற்கிருதம் எனும் இமயத்திலிருந்து தோன்றிய திராவிட நதிகளில் ஒன்று மலையாளம் என ஒரு செய்யுளில் அவர் கூறுகிறார். திராவிட மொழிகள் கூட இந்திய ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்ற பிரபலமான ஆய்வுகள் ஒரு காலத்தில் நடந்திருந்தாலும் கூட எல்லிஸ்/1777-1819,

கால்டுவெல்/1856 ஆய்வுகளால் அடிபட்டுப் போனதை நாமறிவோம். இதற்கெல்லாம் வெகுகாலத்திற்குப் பின் கோவுண்ணி நெடுங்ஙாடி இப்படி கொள்கையை முன் வைப்பதை ஒரு ஆய்வு முடிவாக ஏற்க முடியாது. மலையாள மொழியாய்வுலகம் கோவுண்ணியின் கருத்தைக் கைவிட்டுவிட்டது.

தமிழ் மலையாள உறவுகளை முன்னிறுத்தி மலையாளம் தமிழன்னையின் மகள் எனும் கருத்தை முதலில் சுட்டியவர் கால்டுவெல் அவர்களே. "தமிழ் - மலையாளம் இம் மொழிகளிடையேயான வேறுபாடுகள் ஆரம்பத்தில் அதிகமாக இல்லை என்றாலும் காலப்போக்கில் அவ்வேறுபாடுகள் மிகுந்துள்ள நிலையில் மலையாளத்தை ஒரு சகோதரி மொழி எனும் கருத்து கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டதே" என்று

கால்டுவெல் கருதுகிறார். இக் கூற்றை பெரும்பாலான தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும், மொழி ஆய்வாளர்களும் பி. கோவிந்தப்பிள்ளை, ஏ.ஆர் ராஜராஜவர்மா போன்றோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் கால்டுவெல் மலையாளம் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை குண்டர்ட் ஆய்வுமுடிவுகளுக்குப் பின் தமது இரண்டாம் பதிப்பில் சில திருத்தங்களை மேற்கொண்டுள்ளதையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். குட்டம், கற்கா, குடம், வெண், பூழி எனும் ஐந்து நாடுகளில் வழங்கிய கொடுத்திமீழே மலையாளமாக வளர்ச்சி பெற்றதாக கூறுகின்றனர். தமிழ் மலையாளம் இவற்றிடையே நெருக்கமான உறவுகள் உண்டென்றாலும் மலையாளத்தைத் தமிழின் கிளைமொழியாக கருதுவது தவறு. இரண்டும் மூலத்திராவிட மொழியில் இருந்து தோன்றிய உடன்பிறப்பு மொழிகளே என்ற கொள்கையும் ஆய்வாளர்களிடையே உண்டு. இக் கொள்கையை வளர்த்தவர் குண்டர்ட். வடமொழியில் எழுதப்பட்ட முதல் மலையாள இலக்கணநூல் எனப்படுகிற லீலாதிலகம் (14 நூற்றாண்டு) கேரள மொழியையும் சோழதேச மொழியையும் வேறுபடுத்தி காட்டுவதை தமிழ் - மலையாள மொழி வேற்றுமைக்கான முதல் சான்றாகக் கொள்வதுண்டு. திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பிரிவின் இருகிளைகள்

என்ற முடிவைத் தருகிறார் மலையாளத்திற்கு ஆரம்பகால இலக்கணத்தையும் அகராதியையும் அளித்த குண்டர்ட். மலையாளத்தின் தொல்வடிவம் தமிழல்ல, மூலத் திராவிடமே என்ற கொள்கையை ஆற்றுர் கிருஷ்ணப்பிஷாரடி, உள்ளூர் பரமேஸ்வர அய்யர், கோதவர்மா போன்றோர் வளர்த்துள்ளனர். குண்டர்ட்டின் கொள்கையோடு இணைந்து வளர்ந்தது என்றாலும் இன்று இக் கொள்கையைத்தான் அறிஞர்கள் பின்பற்றுகின்றனர்.

தமிழ் - சமற்கிருத மொழிகளின் கலப்பு மொழியே மலையாளம் எனும் கருத்துக்களும் உள்ளன. கோவுண்ணி நெடுங்ஙாடி என்பவர் கூறியதை ஒட்டியும் இளங்குளம் குஞ்சுன் பிள்ளை எழுதியுள்ள கேரள பாஷையின் வளர்ச்சி எனும் நூலிலும் தமிழ் சமற்கிருதக் கலவையே மலையாளம் எனும் கலப்புமொழி எனும் கருத்தை முன்வைக்கின்றன. கோவுண்ணி நெடுங்ஙாடி சமற்கிருதம் எனும் இமயத்தில் உருவான திராவிடமான காளிந்தி நதியிலிருந்து தோன்றிய கங்கை நதியே மலையாளம் என அணிநயத்துடன் வருணிக்கின்றார்.

தொடக்கத்தில் தமிழின் மகளாக வளர்ந்தது எனும் கால்டுவெல்லின் கருத்தைப் பின்பற்றி ஏ.ஆர். ராஜராஜவர்மா கொல்லம் ஆண்டுக்கு முன் மலையாளம் தன் தாயான தமிழின் கர்ப்பத்தில் வளர்ந்தது என்றும் பின்னர் இளமைப் பருவத்தை எட்டிய வேளையில் நன்கு அறிமுகமான மனப்பொருத்தம் மிக்க நல்ல மனமகனான சமற்கிருதமொழியை மணந்தது. அவர்களுக்கிடையே இத் திருமணத்தை நடத்தியவர் எழுத்தச்சன் என்றும் உருவகப்படுத்துகிறார். இது போன்ற மனிதக் குடும்ப

உறவுநிலைகளை ஒரு மொழி வரலாற்றின் மீது ஏற்றுதல், அணி நயத்திற்காக உவமை/ உருவகப்படுத்துதலை உண்மையென்று கொள்ள இயலவில்லை. இக் கருத்தை மொழியியல் கொள்கைகளுக்கே முரண்பட்ட வாதமாகக் கருதுகின்றனர் மலையாள அறிஞர்கள். மலையாள மொழி பற்றிய பல்வேறு கொள்கைகளில் இன்று தனி மலையாள வாதமே மேலோங்கி வருகின்றது. உள்ளூர் பரமேஸ்வர அய்யர், ஆற்றூர் கிருஷ்ண பிஷாரடி, கெ. கோதவரமா, சி.எல்.ஆண்டனி. கே.எம்.ஜார்ஜ், பிரபாகர வாரியர், ஆர்கோபிநாதன் என மலையாள மொழியை ஆராய்ந்துள்ள பலரும் தனிமலையாள வாதத்தையே முன்னெடுக்கின்றனர். இவர்கள் கொள்கைப்படி மலையாளம் மூலத்திராவிடத்திலிருந்து தமிழைப் போலவே அல்லது இதர திராவிட மொழிகள் போலவே தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பெற்றது. அது கொடுத்தமீழோ தமிழின் கிளைமொழியோ அல்ல. ஒருவேளை தமிழில் இருப்பதை விடவும் பழமையான மொழிக்கூறுகளும் பண்பாட்டுக் கூறுகளும் நிறைந்தது மலையாளம் என்பதுவரையான கொள்கைகளும் இன்று சாதாரணமாக கருத்துலகில் இருந்துவருகின்றது.

2. மலையாள இலக்கண நூற்கள்

கி.14 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட லீலாதிலகம் கிபி 1851 ல் குண்டர்ட் எழுதிய மலையாள மொழி இலக்கணம் கி.பி 1895 ல் எ.ஆர்.ராஜராஜ வர்மா எழுதிய கேரளபாணினியம் ஆகியவற்றை மலையாள மொழியின் முக்கியமான மூன்று பேரிலக்கண நூற்கள் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. தமிழ் தவிர்ந்த ஏனைய திராவிட மொழிகளின் முதல் இலக்கண நூற்கள் வடமொழியில் எழுதப்பட்டவையே. தெலுங்கு மொழி இலக்கண நூலான ஆந்திர சிந்தாமணி, கன்னட இலக்கண நூலாகிய கர்னாடக பாஷ்யாஷணம், மலையாளத்திற்கு லீலாதிலகம் என. எழுதியவர் பெயர் தெரியாத வடமொழியில் இயற்றப்பட்டுள்ள நூல் லீலாதிலகம். லீலாதிலகம் நூலுக்குப் பல்வேறு பதிப்புகளும் ஆய்வுரைகளும் வெளியாகியுள்ளன. மா.இளையபெருமாள் அவர்களால் தமிழாக்கமும் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆற்றூர் கிருஷ்ணப்பிஷாரடி/ 1917, கெ. வாசுதேவன் மூஸது , தூரநாட்டு குஞ்சுன் பிள்ளை/1946, 1957, 1996, இளங்குளம் குஞ்சுன் பிள்ளை/1985 இவர்களின் பதிப்புக்களால் இந்நூல் மலையாளச் சூழலில் அறிமுகம் பெற்றுள்ளது. மலையாள சமற்கிருத மொழிகளின் கலப்பாகிய மணிப்பிரவாளத்திற்கு அங்கீகாரம் ஏற்பட இந்தியாவின் செம்மொழியான சமற்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட இந்நூல் இடைக்கால மலையாள மொழிக்கு எழுதப்பட்ட இலக்கண நூல் என்கிறார் தூரநாட்டு குஞ்சுன்பிள்ளை.

மலையாள நிகண்டு, மலையாளம் போர்ச்சுகீஸ் நிகண்டு இவற்றைத் தயாரித்த அர்ணோஸ் பாதிரி மலையாள மொழிக்கு பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதிய இலக்கண நூல் ஒன்று பற்றிய தகவல் தவிர வேறொன்றும் கிடைக்கவில்லை.

மலையாளத்தில் கிறித்தவ மதப் பிரச்சாரத்தை செய்துவந்த மிஷனரிக்காக உருவாக்கப்பட்ட மிஷனரி மலையாள இலக்கண நூற்களும் உள்ளன. அவையே மிகுதி எனுமளவுக்கு உள்ளன. கி.பி.1700-1712 ல் கேரளத்தில் வாழ்ந்த ஆஞ்சலோஸ் பிரான்சிஸ் ஒரு மிஷனரி மலையாள இலக்கண நூலை இயற்றியுள்ளார். இவ்விலக்கண நூல் வாய்மொழிக்கு மட்டுமே

உகந்தது என்றும் சமற்கிருதம் கலந்த எழுத்துமொழிக்கு ஏற்றது அல்ல என்றும் கூறப்படுகிறது.

கி.பி.1714-1783 காலத்தில் வாழ்ந்த பாச்சு மூத்தது எனும் அரண்மனை வைத்தியர் ஒரு இலக்கண நூலை எழுதியுள்ளார். அச்சடிக்கப்பெற்றது எனினும் இன்று அந்நூல் பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் அறிய இயலவில்லை. எ.ஆர். ராஜராஜவர்மா அவர்கள் தமது கேரள பாணினிய உருவாக்கத்தின் போது இந்த நூலைப் பயன்படுத்தியதாகக் கூறுகிறார்.

ஆங்கிலேயர்கள் மிஷனரிப் பணிக்காகவும் அரசுப் பணிக்காகவும் இலக்கண நூல்களை உருவாக்கினர். அந்நிலையில் அரசுப் பணியாளர்களுக்காக ராபர்ட் டிரம்மண்டஸ் உருவாக்கிய நூலே Grammar of the Malayalam Language/1799.

எப். ஸ்பிரிங் எழுதியுள்ள Out-line of a Grammar of the Malayalam as spoken in the Provinces of North and South Malabar and Kingdom of Travancore/ 1839 என்ற நூலும் ஜோசப் பிற் எழுதியுள்ள A Grammar of Malayalam Language/1841 இதே தேவையை ஒட்டி செய்யப்பட்டனவே.

மலையாள மொழிக்கென அதிகாரப்பூர்வமான இலக்கணத்தை எழுதியவர் ஹெர்மன் குண்டர்ட். அட்சரகாண்டம், பதகாண்டம், வாசக காண்டம் என மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. அதன் முன்னுரையில் குண்டர்ட் " மலையாள மொழி 'திரமிளம்' எனும் தமிழின் ஒரு கிளையாகும். அது தெலுங்கு கர்னாடகம், துளு, குடகு முதலிய கிளைகளைவிட அதிகமாக தமிழர்களின் சூத்திரங்களோடு ஒத்துவருவதால் கிளைமொழியாம். இருப்பினும் பிராமணர் இக் கேரளத்தை அடக்கி ஆண்டு ஒழுக்ககேடுகளைக் கொண்டுவந்து சூத்திரர்களோடு கலந்து போனதில் சமஸ்கிருத ஒலிகளும் சொற்களும் மிகவும் கலந்து மொழியின் மூல வடிவத்தைப் பலவாறாக மாறிப்போயுள்ளது."

இங்ஙனம் "காலப்போக்கில் உருவான கேரள பாஷையின் இலக்கணம் சமைக்க சமஸ்கிருத இலக்கணமும் தமிழ் நன்னூல் முதலியவற்றையும் நோக்கிக் காணவேண்டவேண்டும்" குண்டர்ட் மலையாள இலக்கண உருவாக்கத்திற்கு தமிழிலிருந்து நன்னூலைப் பரிந்துரைக்கின்றார். அவர் காலத்தில் தமிழ்க் கல்விச் சூழலில் பழக்கத்திலிருந்த நூல் நன்னூலாகலாம். ஏனெனில் தொல்காப்பியம் அன்று முழுமையும் அச்சிடப் பட்டிருக்கவில்லை. முதல் எழுத்ததிகாரப் பதிப்பு 1848 ல் தான் வெளியாகின்றது. ஆகவே 1951 இல் குண்டர்ட் தொல்காப்பியம் பற்றி அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லாது போயிருக்கலாம். மட்டுமல்ல அன்று இடைக்கால மலையாளமான மணிப்பிரவாளத்திற்கு எழுதப்பட்டிருந்த லீலாதிலகம் பற்றிக்கூட குண்டர்ட் அறிந்திருக்கவில்லை. ஏனெனில் அன்று லீலாதிலகம் நூல் கண்டறியப்படவில்லை.

கோட்டயக்கல் கோவிலகத்திலிருந்து கொடுங்கல்லூர் குஞ்சுக்குட்டன் தம்புராணால் கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்நூல் வெகுகாலத்திற்குப் பின் 1917 இல் தான் முதல் பதிப்பைக் கண்டது. குண்டர்ட் மலையாள இலக்கண உருவாக்கத்திற்குப் பயன்படுத்திய நூற்களின் பட்டியலில் லீலாதிலகமும் நன்னூலும் கூட இடம்பெறுவதில்லை என்பது கவனிக்கத் தக்கது.

குண்டர்ட்டின் சீடரான எல்.கார்த்தவெயிட் என்பவர் மலையாள வியாகரண சங்கிரகம்/1860 என்ற இலக்கண நூலை உருவாக்கினார். இந்த நூல் பதினாறு/1931

பதிப்புக்களைக் கண்டது. வெகுகாலமாக மலபார் பகுதிகளில் பாடநூலாக இருந்தது. அதாவது அன்றைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில்.

மாத்தன் கீவர்கீஸ் கத்தனார் எழுதிய மலயாழ்மயுடெ வியாகரணம்/1963 அகூர லக்ஷணம் பத லக்ஷணம் எனும் இருபகுதிகளையும் இலக்கணச் சொற்களின் அகாராதியும் உடையது. அ.இ.உ.எ.ஓ எனும் குறிலும் இவற்றின் நெடில்களும் மட்டுமே மலையாளத்திற்கு உண்டென்பது இவர்கருத்து. மலையாள எழுத்துக்கள் பற்றிய முதற்குறிப்பை இந்த நூல் பதிவு செய்துள்ளது.

கோவுண்ணி நெடுங்ஙாடி எழுதிய இலக்கண நூல் கேரளகௌமுதி /1878. கேரள பாணினியத்துக்கு முன் எழுதப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வமான மலையாள இலக்கண நூலாக கருதப்படுகிறது. இந்த நூலில் தான் மலையாளத்திற்கு சமஸ்கிருதம் தந்தையும் தமிழ் அன்னையும் என்ற கருத்து முன் வைக்கப்பட்டது. சமற்கிருதத்தை இமயமலையாகவும் திராவிட மொழிகளை அதிலிருந்து தோன்றும் ஆறுகள் எனவும் மலையாளம் அதில் கங்கை எனவும் உருவகிப்பதும் இந்த நூல்தான். வர்ணம் (எழுத்து), பேர் (சொல்) பொருள், சந்தி, சப்தம், பதம், நாமம், கிரியா, அவ்யயம், வர்ணம், வாக்கியம், சமாசம், விருத்தம், அலங்காரம், தாது, அப்பியாசம் எனப் பதினாறு பகுதியாக மலையாள இலக்கணத்தைக் கூற முற்படும் நூல் இது. இதன் இலக்கணக் கலைச் சொற்களே இந்நூல் சமற்கிருதத்தை சார்ந்து மலையாள இலக்கணத்தை உருவாக்க முற்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஐரோப்பியர்களுக்கும் கேரளியர்களுக்கும் பயன்படும் நிலையில் எல்.ஜெ. ஃப்ரோகன் மேயர் உருவாக்கிய இலக்கண நூல் A Progressive Grammar of the Malayalam/ 1989. இந்த நூல் வினாவிடை முறையில் அமைந்துள்ளது. இதுவரை இயற்றப்பட்டுள்ள மலையாள இலக்கண நூல்களில் அனைவராலும் ஒரே போல வரவேற்கப்படுகிற புகழ்பெற்ற இலக்கண நூல் ஏ.ஆர்.ராஜராஜ வர்மா இயற்றியுள்ள கேரள பாணினியம்/1895. இயற்றப்பட்டு இன்றைக்கு 120 ஆண்டுகளாகியும் இன்றும் கேரளக் கல்விச் சூழலில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டு புழக்கத்தில் இருந்து வருகின்ற இலக்கண நூல் கேரள பாணினியம். இந்த நூலுக்குப் பின் இதை வெல்லும் அளவுக்கு மற்றொரு மலையாள இலக்கண நூல் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை. அந்நிலையில் இதனை மலையாளத்தில் இறுதியாக உருவாக்கப்பட்ட இலக்கண நூலாகக் கருதலாம். வெளிவந்தவை பலவும் கேரளபாணினியத்துக்கு எழுதப்பட்ட விளக்கங்கள் அல்லது லீலாதிலகத்தின் மறுபதிப்புகள் மட்டுமே. இந்த நூலை பேராசிரியர் மா.இளையபெருமாள்/1977 தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

எ.ஆர் அவர்கள் தன்காலத்தில் திராவிட மொழிகளின் இலக்கணங்களை ஆராய்ந்த மேலைநாட்டு மொழியியல் அறிஞர்களான ஆர்டன், எல்லிஸ், கால்டுவெல், கிரால், கிறறல், குண்டர்ட், பர்னல், பெய்லி, ஸ்டீவன்சன் போன்றோர் கருத்துக்களை இந்நூலில் பயன்படுத்தியுள்ளார். அத்துடன் மலையாள லீலாதிலகமும் குண்டர்ட்டின் மலையாள இலக்கணமும் சில அடிப்படைகளை அளித்துள்ளது. தமிழில் இருந்து நன்னூல் பயன்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கேரளபாணினிய உருவாக்கத்திற்குப் பயன்பட்ட நூல்கள் என எ. ஆர். தரும்

பட்டியலில் நன்னூல் மூலமும் (உரை தரப்படவில்லை) ஜாய்ஸ்-சாமுவல் பிள்ளை நன்னூல் -ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் இடம்பெற்றுள்ளன. நன்னூலில் இருந்து எ.ஆர் இருபது மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை மா.இளையபெருமாள் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஆனால் எ.ஆர். தனது மலையாள இலக்கண உருவாக்கத்தில் தொல்காப்பியத்தைப் பயன்படுத்தியதாகவோ அந்நூல் பற்றியோ தமது நூலில் எங்கும் சுட்டவில்லை. 1848, 1868, 1891 ற்குள் தொல்காப்பியம் முழுமையும் முதல் அச்சுப்பதிப்பைக் கண்டிருந்தது எனினும் ஏ.ஆர் தொல்காப்பியம் பற்றித் தமது நூலில் சுட்டிச் செல்லாதது வியப்பைத் தருகிறது.

இந்நிலையில் இன்று மலையாள மொழி வரலாறு, இலக்கண உருவாக்கம் இவற்றில் தொல்காப்பியத்தை அடிப்படை நூலாகக் கொண்டு மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ள ஆய்வுகள் பற்றிய கண்ணோட்டம் வளர்ந்து வருகின்றது. தொல்காப்பியம் மலையாள மொழிக்கும் எழுதப்பட்ட முதல் இலக்கண நூல்

என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லும் கருத்துக்களும் இன்று மலையாள மொழியாய்வுலகில் நிகழ்ந்து வருகிறது. 1306 தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில் மலையாள மொழிக்கு பொருந்தாது என ஒரு 150 நூற்பாக்கள் மட்டுமே உள்ளன என்பது அக் கருத்தின் நீட்சியாக இருக்கலாம். மலையாளம் செம்மொழித் தகுதியை அடைந்ததை ஒட்டி மலையாள மொழியின் தோற்றம், இலக்கண உருவாக்கம் ஆகிய உரையாடல்கள் கேரளத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. கால்டுவெல், குண்டர்ட் கவனிக்கத்தவறிய தமிழ் மலையாள இலக்கணக் கூறுகள் உள்ளன. அது அவர்கள் தொல்காப்பியத்தை அறியாத காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்றே கருதப்படுகிறது. ஆனால் கால்டுவெல் தொல்காப்பியத்தை ஒரளவு அறிந்திருந்தார் என்பதற்கான சான்றுகள் உள். தமது திராவிட மொழிகள் ஒப்பாய்வு நூலில் கால்டுவெல் முன்வைத்த திராவிடமொழிக் கொள்கையில் நேர்ந்த தவறே பின்னர் வந்த ஆய்வாளர்களைத் திசை திருப்பியுள்ளது என்கின்றனர்.

அன்றாடப் பயன்பாட்டில் உள்ள மலையாள வாய்மொழி வழக்காறுகளுக்கான இலக்கணத்தை தொல்காப்பியத்தில் துல்லியமாக காணமுடிவதும், தொல்காப்பியம் மலையாள மொழிபெயர்ப்பு முன்னுரையில் "தமிழில் வழக்கொழிந்து போன சில சொற் பயன்பாடுகளும் வழக்காறுகளும் மலையாளத்தில் இருந்து வருகின்றன. அது பற்றிய ஆய்வுகளை மலையாள மொழிவல்லுனர்களாலேயே இயலும்" என்ற மா.இளையபெருமாள், புலவர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை ஆகியோரின் நுட்பமான சில கூற்றுக்களும் மலையாள மொழித் தோற்றம், இலக்கண அடிப்படை ஆய்வுகளுக்கு தொல்காப்பியம் நோக்கித் திசைதிருப்பியதாக கூறுகிறார் கோபிநாதன். தமிழில் இருந்து மலையாள மொழி தோற்றம் பெறவில்லை. அது மூலத் திராவிடத்திலிருந்து தமிழ் போலவே பிரிந்து வளர்ச்சியடைந்தது. மூலத் திராவிடத்திலிருந்து தமிழ் தனது வளர்ச்சியில் சில கூறுகளை இழந்தும் வளர்த்தும் உள்ளதைப் போலவே மலையாளம் மூலத் திராவிடத்திலிருந்து பல கூறுகளை இன்னும் தக்கவைத்திருப்பதும் உண்மையே. அவ்வாறு மலையாளத்தில் தங்கியிருக்கும் கூறுகளை, அதன் இலக்கண அடிப்படைகளை அறிய தொல்காப்பியம் பயன்கொள்ளப்பட

வேண்டும் என்ற நோக்கமே மலையாள இலக்கண உருவாக்கத்தில் தொல்காப்பியம் என்ற உரையாடலை மலையாளச் சூழலில் நிகழ்த்துகிறது.

ந. மனோகரன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை & ஆய்வு மையம், அரக்கல்லூரி, சித்தூர், பாலக்காடு(மா) கேரளா கோழிக்கோடு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சமூகவரலாறு - மணிமேகலைக் காப்பியம்" என்னும் பொருண்மையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு செய்து வருகின்றார்